

Ret til at benytte Sognets Kirke og Kirkegaard. Kirken og Kirkegaarden er dog for den kristelige Menighed, og disse Mænd staa jo indenfor Kirken. — Jeg kan dog ikke slutte mig til det Lovforslag, som foreligger her idag i denne Retning; det tiltaler mig ikke, hverken ved den Maade, hvorpaa det er indkommet i det andet Thing, eller ved den Maade, hvorpaa det er affattet, navnlig i den sidste Skikkelse, som det har faaet i det andet Thing. Jeg stemmer imidlertid for, at Sagen gaaer til anden Behandling og bliver henviist til et Udvalg. Om dette Udvalg maatte kunne komme til en helbig Affattelse af Lovforslaget, saa at det kunde vinde Regjeringens Bifald, har for mig ikke nogen stor Betydning; hvad der derimod har en større Betydning for mig, er, om Udvalget kunde komme til en Udtalelse om de nærværende kirkelige Forhold i Landet, en Udtalelse, som muligt kunde finde Tilslutning i Landsstinget og virke til, at Spørgsmaalet i en nær Fremtid blev taget under Behandling, den nøiagtigste og meest alsidige Behandling, der kunde føre til en Ordning af Kirken, som kunde tilfredsstille dem, der med Rette fordre en anden Ordning end den, som for Diebliffet er tilstede.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg tør forudsætte, at det høie Things ærede Medlemmer have lagt Mærke til den Maade, hvorpaa jeg har anseet det rigtigt at stille mig til det Lovforslag, som nu foreligger Thinget. Thingets ærede Medlemmer ville, haaber jeg, have lagt Mærke til, at jeg har udtalt, at den nødvendige Betingelse for mig for at gaae ind paa en gennemgribende Omordning af Kirkens nuværende Forsfatning var den, at der, forinden det skete, var tilveiebragt et Organ, hvorigennem Kirken kunde komme til orde. Jeg finder mig ligeoverfor den sidste ærede Talers Ytringer nødt til at pointere dette. Det vilde altsaa ikke være mig muligt at gaae ind paa et Lovudkast, som indeholdt en Tilfredsstillelse af de Krav, hvorom han udtalte sig, forinden Kirken havde haft Leilighed til at komme til orde gennem en Forsatning, som er dannet paa den Maade, Grundloven sandsynligvis ved sin Affattelse af

sin § 75 har havt for Die. Der kan ganske vist siges en heel Deel, og navnlig udtalte den ærede Taler sig meget smukt om disse Forhold; men det turde dog være, at man ogsaa der kunde finde en anden Side at see Sagen fra; det turde være, at en saadan Frihed, at Enhver, der havde faaet theologisk Examen, kunde lade sig ordinere og derefter danne sig en Menighed, ikke vilde tilveiebringe et for Kirken velsignelsesrigt Liv, men derimod megen Splid. Jeg erkjender, at Menighederne mange Steder kunne have Grund til at tørste efter en anden Sjælesørger end den, de have, men jeg nærer Tvivl om, hvorvidt denne Tørst vilde blive tilfredsstillet paa den rette, velsignelsesrige Maade gennem denne Udvei. Men, som sagt, det skal jeg lade ligge; jeg vilde kun have sagt, at efter min Grundopfattelse af Forholdet vil jeg ikke kunne gaae ind paa en Ordning som den, der foresvævede den sidste ærede Taler. — Det høie Thing vil ogsaa kunne forstaae, at det er mig aldeles umuligt at gaae ind paa et Lovforslag som det, der nu foreligger. Uagtet jeg i Almindelighed erkjender, at der ikke bør stee nogen mere gennemgaaende Forandring i den danske Folkekirkens nuværende Ordning, forinden et Organ for Kirken er bragt tilveie, indrømmer jeg dog, at der kan gives Tilfælde, hvor der er Brøst, som kunne afhjælpes, uden at der ved den Maade, hvorpaa det stee, kan siges at stee et væsentligt Indgreb i Folkekirkens nuværende Ordning. Derigennem kan jeg komme ind paa, saavidt det staaer til mig, at medvirke til, at der kan stee Forandring i mindre væsentlige Punkter gennem Love, som vedtages ad den sædvanlige Lovgivningsvei, og, efterat der under denne Sags anden Behandling i et andet Thing var indkommet en Bestemmelse om, at en saadan Fripræstes Virksomhed skulde være afhængig af, at han foruden Ordination tillige havde den anden Betingelse for at virke i den danske Folkekirke, nemlig en Rådelse af Statens Overhoved, Hans Majestæt Kongen, kunde jeg gaae ind paa at tilbyde min Medvirking til, at der tilveiebragtes en Lov, som afhjalp en tilstedeværende Trang. Jeg maa udtale dette, for at gjøre det høie Thing det begribeligt, hvorledes jeg, uden efter min Formening at komme i nogen Modstrid